

Afslutningsvis nogle bemærkninger om de økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser af beslutningsforslaget.

Ifølge hvidbogsorganisationernes debatoplæg fra marts 1984 betaler lejerne i 1984 ca. 1,2 mia kr. til den indvendige og udvendige vedligeholdelse (hvilket jo desværre slet ikke er ensbetydende med, at der faktisk vedligeholdes for dette beløb, men kun, at der kunne vedligeholdes for dette beløb, hvis lejerne havde råderetten over pengene).

Herudover henstod der 850 mill. kr. i Grundejernes Investeringsfond – penge opsamlet i perioden 1967–75 – og disse penge kan nu tilbageføres til vedligeholdelse. Hertil kommer et beløb på 340 mill. kr., som konteres på en konto for hver enkelt ejendom, og som officielt skal anvendes til brandsikring, energibesparende arbejder m.v.

Alt i alt ville der altså med disse beløb kunne frigøres 2,4 mia kr. til vedligeholdelsen i 1984, uden at lejerne skulle betale én krone ekstra. Lejerne skal bare have råderet over deres egne vedligeholdelsesmidler.

Det skulle ikke være nødvendigt at understrege, hvilken gavnlig virkning dette vil have for beskæftigelsen i byggefagene, og dette vil jo ikke alene være til gavn for bygningsarbejderne, men så sandelig også for de offentlige kasser, der får øgede skatteindtægter og sparer udgifter til understøttelse

og sociale udgifter.

Til belysning kan nævnes, at en forøget vedligeholdelsesindsats på 100 mill. kr. om året vil give ekstra ca. 320 fuldtidsarbejdspladser.

Virkningen af den foreslåede driftssikringsordning til de nye boligforeninger vil naturligvis være, at staten i de første år får øgede udgifter. Disse vil dog falde ret hurtigt.

Men også her gælder det, at virkningen vil vise sig i form af øget beskæftigelse med deraf følgende offentlige besparelser. Til illustration af virkningen kan nævnes, at hvidbogsorganisationerne i debatoplægget fra marts 1984 oplyser, at en byfornyelsesbevilling på 1 mia kr. umiddelbart det første år udløser en besparelse på arbejdsløshedsunderstøttelsen på 352 mill. kr. og en forøget moms- og skatteindtægt på 368 mill. kr.

Afslutningsvis skal det så i øvrigt slås fast, at dette beslutningsforslag på ingen måde mindsker behovet for samtidig at mangedoble byfornyelsesindsatsen. Beslutningsforslagets sigte er ikke byfornyelse eller boligforbedring, men simpelt hen her og nu at sikre, at ejendommene genoprettes, og at forfaldet og misligholdelsen standses. Derfor må det her så stærkt som muligt understreges, at sideløbende med bestræbelserne for at sikre vedligeholdelsen skal der også gøres en helt ekstraordinær indsats for at få gang i byfornyelsen.